

писмо и по-уредно. По отличителны-тъ особенности въ почерка си, види-са, и двѣ-тъ да принадлежатъ къмъ края на XIII-ия вѣкъ, или къмъ начало-то на средня периодъ на языка. Отъ тѣхъ едно-то, е по-голѣмья форматъ, ако и да са-види що-то-ново по пергамена и по писмо-то; но то има бѣлѣзы, и, л, които показватъ, че то трѣба да е преписано отъ со, с оригиналь много по-древенъ отъ оригинала, отъ който то было преписано по-напредъ друго-то, що е съ писмо-малкыя форматъ и що са-види за по-древнѣе отъ-тъ първо-то. Тѣзи отличителны бѣлѣзы сѣ: 1) първо-то носи почеркъ на буквы-тъ си по-древенъ, до ррррр и н дѣлока древность, на прим. на буквы-тъ: ш, ц, ѿ, ѿ, ѿ, ѿ, ѿ и други, до като въ друго-то тѣзи отличителносоонось и са-види; 2) въ първо-то нѣкои думы са-срѣщатъ писаны напълно съ буквы, до като въ друго-то тѣзи сѣщи думы стоѣтъ съ титлы; 3) въ първо-то о о много нарѣдко са-срѣща предлогъ-тъ отъ писанъ ѿ ѿ ѿ, тѣ и гласна-та ѿ вмѣсто, о, а въ друго-то по-честе са-срѣщатъ ѿ, ѿ.

Тѣзи четвероиевангелія и двѣ-тъ съдържатъ избранны-тъ чьтенія отъ четыри-тъ евангелиста за прѣзъ цѣла година отъ сѣкый евангелистъ от дѣлно. На едно-то, що е въ по-голѣмъ форматъ чьтенія-та са-наченватъ отъ недѣля предъ Рождество Христово и слѣдоватъ за прѣзъ цѣла година до сѣща-та недѣля; но то има и избранны чьтенія за светія-тъ за прѣзъ година-та. Надъ сѣко чьтеніе има назначено съ киноваръ — день-тъ, въ който трѣба то да са-чете, евангелистъ-тъ, отъ когото то е,